

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. maj 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Louise Degn Brammer
Sagsnr.: 2020-0037-0077
Dok.: 1471654

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 11 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terror-dømte) (L 130), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. april 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Vermund (NB).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 11 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terrordømte) (L 130):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, der indebærer, at opholds- og kontaktforbud skal kunne gives for bestandigt - ikke kun for 1-10 år, og vil ministeren redegøre for sin holdning til et sådant ændringsforslag?

Svar:

1. Jeg har forstået spørgsmålet således, at der ønskes teknisk bistand til et ændringsforslag, som indebærer, at opholdsforbud og kontaktforbud efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 79 b, stk. 1, også vil kunne gives tidsubegrænset.

Et sådant ændringsforslag kan formuleres som anført nedenfor.

Det er regeringens opfattelse, at lovforslaget i sin nuværende udformning sikrer den rette balance mellem hensynet til at forebygge nye terrorhandlinger og hensynet at beskytte den enkeltes frihedsrettigheder inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser. Regeringen kan derfor ikke støtte et ændringsforslag om, at opholdsforbud og kontaktforbud også vil kunne gives tidsubegrænset. Der er herved også lagt vægt på, at det må forventes, at det i en række tilfælde, hvor der måtte blive idømt et opholdsforbud og et kontaktforbud, ikke vil være muligt inden for rammerne af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) at nedlægge et sådant forbud for bestandigt. Det vil navnlig være i tilfælde, hvor et opholdsforbud omfatter et særligt bredt geografisk afgrænset område, jf. nærmere nedenfor.

**Æ n d r i n g s f o r s l a g
til**

lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terrordømte) (L 130)

Af (...):

Til § 1

00) I det under *nr. 1* foreslåede § 79 b, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »dom«: »eller indtil videre«.

[Ændring af forbuddenes varighed]

01) I det under *nr. 1* foreslåede § 79 b, *stk. 10*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Endvidere kan den dømte, når forbud efter *stk. 1* er givet indtil videre, 5 år efter løsladelsen eller udskrivningen forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om forbuddets opretholdelse for retten.«

2.-5. pkt. bliver herefter 3.-6. pkt.

[Konsekvensrettelse]

Bemærkninger til nr. 00

Med ændringsforslaget foreslås det, at opholdsforbud og kontaktforbud efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 79 b, *stk. 1*, gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom eller indtil videre. Forslaget indebærer herved, at forbud også vil kunne gives tidsubegrænset.

Den tidsmæssige udstrækning af forbuddene vil skulle afhænge af de konkrete omstændigheder i sagen. Forbuddenes længde skal således afspejle risikoen for recidiv i form af, at den dømte fastholdes eller falder tilbage i et radikaliseret miljø samt risikoen for, at den dømte radikaliserer andre personer. Endvidere skal længden af afspejle karakteren og grovheden af den terrorrelaterede kriminalitet, som har begrundet forbuddene. Der bør i den forbindelse lægges vægt på længden af den idømte straf eller karakteren af den foranstaltning mv., som idømmes.

Forbuddene forudsættes som udgangspunkt at skulle tidsbegrænses, og tidsubegrænsede forbud bør alene anvendes i særligt grove tilfælde, hvor der er grundlag for at antage, at der stadig mere end 10 år efter endelig dom vil være nærliggende fare for ny lignende terrorkriminalitet. Det bemærkes i den forbindelse, at det med lovforslaget foreslås, at forbuddene ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter tilsvarende forlænges.

Fastsættelsen af længden af forbuddene vil i øvrigt bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det oven for anføre vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i kapitel 10.

Bemærkninger til nr. 01

Det foreslås, at den dømte, når forbud efter stk. 1 gives indtil videre, 5 år efter løsladelsen eller udskrivningen kan forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om et forbuds opretholdelse for retten. Ændringen er en konsekvens af forslaget om, at forbud også kan gives tidsubegrænset.

I den forbindelse foreslås det, at der skal gælde de samme regler som for indbringelse af spørgsmålet om opretholdelse af et forbud 3 år efter løsladelsen eller udskrivningen, jf. den foreslåede § 79 b, stk. 10, 3.-6. pkt. Dette indebærer bl.a., at justitsministeren kan tillade, at indbringelse for retten sker tidligere.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

2. Efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 79 b, stk. 1, vil et kontaktforbud og et opholdsforbud gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom eller indtil videre.

Med ændringsforslaget foreslås det, at opholdsforbud og kontaktforbud efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 79 b, stk. 1, gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom eller indtil videre. Forslaget indebærer herved, at forbud også vil kunne gives tidsubegrænset.

Det fremgår af artikel 2 i 4. tillægsprotokol til EMRK, at enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, inden for dette skal have ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted.

Efter artikel 8, stk. 1, i EMRK, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Beskyttelsen efter disse bestemmelser er ikke absolut. Der kan gøres indgreb i de nævnte rettigheder, hvis en række betingelser er opfyldt, herunder at indgrebet er proportionalt ("nødvendigt i et demokratisk samfund"), jf. EMRK artikel 8, stk. 2, og artikel 2, stk. 3, i 4. tillægsprotokol til EMRK.

Ved fastsættelsen af et opholdsforbuds geografiske og tidsmæssige udstrækning vil der således skulle foretages en samlet, konkret vurdering af proportionaliteten af et forbud.

Som det fremgår af pkt. 3.1.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, vil den præcise afgrænsning af opholdsforbuddet således afhænge af en konkret proportionalitetsvurdering. Det bemærkes i den forbindelse, at jo bredere et geografisk område, som et opholdsforbud skal omfatte, desto mere skærpes kravene til de modstående hensyn, der ligger til grund for meddelelse af opholdsforbuddet.

Det samme gør sig gældende for så vidt angår den tidsmæssige udstrækning af et opholdsforbud og et kontaktforbud. Den tidsmæssige udstrækning af forbuddene vil således skulle indgå i den samlede proportionalitetsvurdering, hvorefter kravene til de modstående hensyn, der ligger til grund for meddelelse af et forbud, tillige vil blive skærpet, jo længere den tidsmæssige udstrækning af et forbud.

Ved den samlede vurdering af proportionaliteten af et forbud, herunder dets geografiske og tidsmæssige udstrækning, skal der lægges vægt på risikoen for recidiv i form af, at den dømte fastholdes eller falder tilbage i et radikaliseret miljø, samt risikoen for, at den dømte radikaliserer andre personer. Endvidere skal længden afspejle karakteren og grovheden af den terrorrelaterede kriminalitet, som har begrundet forbuddene. Der bør i den forbindelse lægges vægt på længden af den idømte straf eller karakteren af den foranstaltning mv., som idømmes.

Det bemærkes på den baggrund, at det må forventes, at det i en række tilfælde, hvor der måtte blive idømt et opholdsforbud og et kontaktforbud, ikke vil være muligt inden for rammerne af EMRK at nedlægge et sådant forbud for bestandig. Det vil navnlig være i tilfælde, hvor et opholdsforbud omfatter et særligt bredt geografisk afgrænset område.